

Arrest

nr. 189 068 van 28 juni 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

1. de gemeente KNOKKE-HEIST, vertegenwoordigd door de burgemeester;
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 22 december 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 18 november 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) en van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Knokke-Heist van 22 november 2016 tot niet-inoverwegingname van een aanvraag voor een toelating tot verblijf (bijlage 15ter).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 28 december 2016 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 januari 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat L. VAN EECKHAUT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. VANBEYLEN, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de tweede verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 29 maart 2016 toe op Belgisch grondgebied in het bezit van een visum type C (kort verblijf) afgegeven te Kathmandu geldig van 28 maart 2016 tot 25 juni 2016.

1.2. Verzoekster legde op 8 april 2016 een aankomstverklaring (bijlage 3) af te Knokke-Heist, waarbij zij tot verblijf werd toegelaten tot 28 juni 2016, later verlengd tot 10 september 2016 en nogmaals verlengd tot 26 oktober 2016

1.3. Verzoekster trad op 25 oktober 2016 te Knokke-Heist in het huwelijk met haar partner P. T.

1.4. Verzoekster diende op 26 oktober 2016 bij de gemeente Knokke-Heist een aanvraag in om toelating tot verblijf.

1.5. De gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Knokke-Heist leverde op 27 oktober 2016 een ontvangstbewijs af van een aanvraag voor een toelating tot verblijf (bijlage 15bis).

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de staatssecretaris) trof op 18 november 2016 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Verzoekster werd hiervan op 22 november 2016 in kennis gesteld.

Dit vormt de eerste bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

De mevrouw, die verklaart te heten

Naam: S.(…)

Voor naam: T.(…)

Geboortedatum: (…)

Geboorteplaats: (…),

Nationaliteit: (…)

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om zich er naar toe te begeven,

binnen 30 dagen na de kennisgeving.

Reden van de beslissing:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel 7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Artikel 7 eerste lid, 2° van de wet: de aankomstverklaring verviel op 26.10.2016.

Het feit dat betrokkene hier gehuwd is, garandeert niet dat ze verblijfsrecht krijgt. Het ontslaat haar niet van de verplichting te voldoen aan de wettelijke voorwaarden, noch belemmert het op zich het afleveren van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Betrokkene is aangekomen in België op 29.03.2016; het kan niet zijn dat ze hier dermate verankerd is of vervreemd is van haar land van herkomst dat ze niet naar ginds kan terugkeren.

Er zijn evenmin aanwijzingen dat haar gezondheidstoestand het afleveren van een bevel om het grondgebied te verlaten belemmert.

De afwezigheid van betrokkene uit België kan beperkt zijn: indien ze bewijst aan alle wettelijke voorwaarden te voldoen, kan ze een visum op basis van gezinshereniging bekomen en met dit visum haar echtgenoot komen vervoegen.

(…)”

1.7. De gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Knokke-Heist nam op 22 november 2016 de beslissing tot niet-inoverwegingname van een aanvraag voor een toelating tot verblijf (bijlage 15ter). Verzoekster werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de tweede bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

Gelet op artikel 12 bis, §§ 3, 3bis of 4, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 26, § 1, derde lid of artikel 26/1, § 1, derde lid1 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Naam: S.(…)

Voorna(a)m(en): T.(…)

Nationaliteit: Nepal

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te / verklaart te verblijven te: (...)

heeft zich op 26/10/2016 (dag/maand/jaar) aangeboden bij het gemeentebestuur om een aanvraag tot verblijf in te dienen, in toepassing van de artikelen 10 en 12 bis, § 1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Deze aanvraag wordt niet in overweging genomen en wordt niet doorgegeven aan de van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding of zijn gemachtigde, omdat de vreemdeling om zijn aanvraag te staven niet alle documenten bedoeld in de artikelen 10, §§ 1 tot 3 en 12bis, §§ 1 en 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, overlegt, namelijk: (...)

(...)"

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Het verzoekschrift dient een ontvankelijk middel te bevatten. Het ontbreken van een middel in het inleidend verzoekschrift heeft de onontvankelijkheid van het verzoekschrift tot gevolg (RvS 28 september 2009, nr. 196 412).

2.2. Blijkens de redactie van het verzoekschrift zijn de erin opgenomen middelen enkel gericht tegen de verwijderingsmaatregel, thans de eerste bestreden beslissing. Dit blijkt ondermeer uit de omschrijving van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat verband houdt met verzoeksters verwijdering van het grondgebied. De Raad stelt vast dat verzoekster nergens specifieke middelen richt tegen de beslissing tot niet-inoverwegingname van een aanvraag voor een toelating tot verblijf (bijlage 15ter).

Het verzoekschrift is niet ontvankelijk in zoverre het gericht is tegen de beslissing tot niet-inoverwegingname van een aanvraag voor een toelating tot verblijf (bijlage 15ter).

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel, gericht tegen de eerste bestreden beslissing, voert verzoekster de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoekster stelt in haar eerste middel het volgende:

"(...)

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (R.v.St. nr. 167.411, 2 februari 2007; R.v.St. nr. 154.954, 14 februari 2006; arrestnr. 6255 RVV nr. 16.144/II).

Verweerster gaat voorbij aan het feit dat de echtgenoot die verzoekster komt vervoegen een politiek vluchteling is.

De voorwaarden voor gezinshereniging van politiek vluchteling met zijn familieleden zijn soepeler net omdat zij politiek vluchteling verklaart zijn en niet naar hun thuisland kunnen.

Verweerster was en is hiervan op de hoogte en heeft in haar beslissing daar geen rekening mee gehouden.

Dat verweerster hieromtrent niets motiveert in haar beslissing.

Verweerster stelt vast dat verzoekster gehuwd is maar levert wel tegelijk een bevel af om het grondgebied te verlaten.

(...)

Dat verzoekster er dan ook niet kan of wil van uitgaan dat de verwerende partij haar beslissing op een ernstige wijze heeft genomen, nu zij zich zelfs niet gesteund heeft op een correcte feitenvinding, hetgeen nochtans door de zorgvuldigheidsverplichting wordt opgelegd aan het bestuur."

3.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221 475).

3.3. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op 8 april 2016 een aankomstverklaring (bijlage 3) aflegde te Knokke-Heist en tot verblijf werd toegelaten tot 28 juni 2016. Haar toelating werd later verlengd tot 10 september 2016 en daarna nogmaals tot 26 oktober 2016. Verzoekster trad op 25 oktober 2016 te Knokke-Heist in het huwelijk met haar partner P. T. en diende op 26 oktober 2016, de dag nadien, bij de gemeente Knokke-Heist een aanvraag in om toelating tot verblijf. De gemachtigde van de burgemeester leverde op 27 oktober 2016 een ontvangstbewijs af van een aanvraag voor toelating tot verblijf (bijlage 15bis).

3.4. De gemachtigde van de staatssecretaris trof, blijkbaar zonder rekening te houden met de hangende aanvraag voor toelating tot verblijf op 18 november 2016 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), gestoeld op artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet):

“Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag (...) moet de minister of zijn gemachtigde in de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° bedoelde gevallen een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven.

(...)

2° wanneer hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd;

(...)”

3.5. In het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten wordt aangaande artikel 7, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet gemotiveerd dat “(...) de aankomstverklaring verviel op 26.10.2016 (...). Bijkomend wordt in het bevel het volgende gesteld betreffende verzoeksters gezinssituatie: “(...) Het feit dat betrokkene hier gehuwd is, garandeert niet dat ze verblijfsrecht krijgt. Het ontslaat haar niet van de verplichting te voldoen aan de wettelijke voorwaarden, noch belemmert het op zich het afleveren van een bevel om het grondgebied te verlaten. Betrokkene is aangekomen in België op 29.03.2016; het kan niet zijn dat ze hier dermate verankerd is of vervreemd is van haar land van herkomst dat ze niet naar ginds kan terugkeren. Er zijn evenmin aanwijzingen dat haar gezondheidstoestand het afleveren van een bevel om het grondgebied te verlaten belemmert. De afwezigheid van betrokkene uit België kan beperkt zijn: indien ze bewijst aan alle wettelijke voorwaarden te voldoen, kan ze een visum op basis van gezinshereniging bekomen en met dit visum haar echtgenoot komen vervoegen. (...)”

3.6. Uit niets blijkt dat rekening werd gehouden met het gegeven dat verzoekster een gezinsherenigingsaanvraag had ingediend.

3.7. In haar nota met opmerkingen laat de verwerende partij “voorafgaandelijk” weten dat “navraag bij de gemeente Knokke-Heist heeft aangetoond dat de bijlage 15bis d.d. 26.10.2016 ten onrechte werd afgeleverd”.

3.8. De Raad stipt aan dat deze eventuele onzorgvuldigheid van het gemeentebestuur van Knokke-Heist onmogelijk in het nadeel van verzoekster kan worden aangewend. Het ontvangstbewijs dat op 27 oktober 2016 werd afgeleverd, werd nooit ingetrokken, waardoor verzoekster er terecht van kon uitgaan dat zij een beslissing zou ontvangen over de gegrondheid van haar aanvraag. Hoewel in de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeksters huwelijk het afleveren van een bevel om het grondgebied te verlaten op zich niet belemmert, lijkt de indiening van een aanvraag voor toelating tot verblijf het afleveren van een bevel weldegelijk te belemmeren, minstens totdat er een beslissing is genomen over de gegrondheid ervan.

3.9. De verwerende partij vervolgt in haar nota met opmerkingen betreffende de soepelere voorwaarden voor erkende vluchtelingen inzake gezinshereniging: “Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat versoepeling van de voorwaarden gezinshereniging voor politiek vluchtelingen, conform artikel 10 van de Vreemdelingenwet, betrekking heeft op bepaalde gezinsleden van de politiek vluchteling die in het land van herkomst zijn achtergebleven en die zich wensen te herenigen met de politiek vluchteling. Het gaat in casu op de echtgenoot/echtgenote van de politiek vluchteling, de minderjarige kinderen, het gehandicapt meerderjarig kind en de ouders indien de politiek vluchteling een niet-begeleide minderjarige is. Die familieband dient reeds te bestaan in het land van herkomst. Daarnaast dient de aanvraag tot gezinshereniging plaats te vinden binnen de 12 maanden na de erkenning van het statuut van politiek vluchteling. Verzoekster, toont niet aan zich in een dergelijke situatie te bevinden. Zij was niet gehuwd

met de politiek vluchteling in het land van herkomst, noch werd de aanvraag gezinshereniging ingediend binnen de 12 maanden na de erkenning van het statuut van politiek vluchteling van haar echtgenoot.”

3.10. De Raad merkt op dat de overwegingen uit de nota met opmerkingen betreffende de gezinsherenigingsaanvraag van verzoekster niet in de bestreden beslissing kunnen worden teruggevonden. De vaststelling dringt zich op dat de gemachtigde van de staatssecretaris niet uitgaat van een correcte feitenvinding, en dus een onzorgvuldigheid beging, door bij het afleveren van het bevel om het grondgebied te verlaten voorbij te gaan aan het gegeven dat verzoekster een aanvraag had ingediend voor een toelating tot verblijf in haar hoedanigheid van echtgenote van een erkende vluchteling.

Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond.

Aangezien een onderzoek van de overige in het eerste middel aangevoerde schendingen noch een onderzoek van het tweede middel tot een ruimere nietigverklaring aanleiding kunnen geven, dienen deze thans niet verder te worden besproken.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring kan leiden van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), thans de eerste bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk voor zover het gericht is tegen de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Knokke-Heist tot niet-inoverwegingname van een aanvraag voor een toelating tot verblijf (bijlage 15*ter*), thans de tweede bestreden beslissing. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de tweede verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 18 november 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp voor wat betreft de in artikel 1 genoemde beslissing.

Artikel 3

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen voor zover ze gericht zijn tegen de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Knokke-Heist van 22 november 2016 tot niet-inoverwegingname van een aanvraag voor een toelating tot verblijf (bijlage 15*ter*).

Artikel 4

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de tweede verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend zeventien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN